

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este

Kéziratokat vissza nem adunk.

Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felolvasó szerkesztő:

Biró Pal.

Főmunkatárs:

Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér
K adóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutányosabb árban közölünk.

Észrevételek

az „Adatok a közigazgatás szervezéséhez” című emlékiratra.

Írta: Dr. Kossuth János.

I.

Sátoralja-Ujhely, július 24.

Készséggel ösmerjük el, hogy Dókus Gyula a közigazgatási bizottság megbízásából reá háruilt feladatot a közigazgatás hiányait és szervezeti hibáit feltüntető emlékirat szerkesztésével nagy szorgalommal s az ügyhöz méltó nemese törekvással igyekezett megoldani ama 59 oldalra terjedő tüzetben, amely nem régen hagyta el a sajtót.

Az idők jele, hogy közigazgatásunk tarthatatlanságát közigazgatásunk egyik testülete is dokumentálja s orvoslását aktuális kérdéssé teszi. Az emlékiratra adott mandatum kötött marsch-rutával bocsátja ugyan utjára a főjegyzőt, mikor a »hiányokat« és »szervezeti hibákat« feltüntető emlékiratot kíván, de a törekvés irányítje nem csupán a házi bajokra való reámutatás felé van fordítva. A gyakorlati szakemberre rótt feladat — mellőzve a theoretikus polemikákat, amelyeknek utja amugy is szélesre van már taposva — sem több, sem kevesebb nem lehet, mint derékon ragadni a kérdést, nevéen nevezni meg a gyermeket.

A Dókus Gyula műve általánosságban kitérni látszik a feltett kérdések elől s ezt már a mű címe is jelzi, »adatok«, lényegében azonban kritika és javaslat. Kijelentjük már itt, hogy értékesebb az előbbi része, mint az utóbbi. »A közigazgatás menetére bénítólag ható tárgyi okok« címe alatt felsorolt pontozatokban egy alapos szakember leplezetlen őszinteséggel nyilatkozik meg. Művének ez a része valódi tükkör, amelyik közigazgatásunk mizériáit ad oculos demonstrálja.

A bürokratizmus puffadt, de vérszegény monstrum, amelyik petyhüdt izmaival félünkát végez, azt is rosszul. A tisztviselők energiáját a sablonos jelentések özöne szereli le. Az élet követelte feladatokat teljesítésére tehát hivatalának valódi lényegére nem jut sem idő, sem munkaképesség. A rendszertelenül összehalmozott törvények és miniszteri rendeletek bábeli zürzavara lehetetlenné teszi a gyors, világos, egyöntetű döntést. Augias istállója kisőpreten marad, szemétje folyton halmozódik. A kis fizetésű bizonytalan állásokban tengődő tisztviselők ambícióját elsenyveszti az előléphetés csekély kilátása, ifuságunkra semmi attaktiot nem gyakorolva

a közigazgatási pályára, attól mindinkább elhuzódik.

Mind ez igaz. A szám adatok pedig amelyekkel illusztrál, igazán ijesztőek. Ha közigazgatásunknak egyéb bajai nem lennének, ezeket is haladéktalanul orvosolni kellene.

A kritika — ismételjük — helyes és alig provokálhat vitát. De a javasolt orvoslás nem radikális és ez már nagy hiba. Helyesen mutat a hibákra, de a hibák inkább a közigazgatás mechanizmusát érintik sem mint a lényegét, konkluzióin pedig észrevehető az erényedtség, amely a rádiakalmustól való tartózkodás elmaradhatlan következménye. Pedig az ujjításnak sokkal kisebb hibája a mérészség, mint a tartózkodás. Ujjítási akarni határozott irányváltoztatás és ahol kell kiméletlen rombolás nélkül annyi volna, mint úszni az ár ellen és mégis tova ragadtatni általa.

Helyünkint a sorok közül véljük kiolvashatni a valódi gondolatot. Azokon a helyeken a szerző valószínűleg nem tartózkodásból maradt szófukar, mint inkább az idő rövidsége miatt amely sokoldalú elfoglaltatásának példás szorgalom és lelkiismeretes betöltése mellett nem adta meg a lehetőséget, hogy vázlatát mindenütt a kellő tartalommal tölthesse ki. Nagyon nyomós mentő körülmény és hisszük, hogy az elodázhatatlan kérdés megoldásában azok az »adatai«, amelyek most elhallgatni volt kénytelen, nyomósabbak lesznek, mint a melyeket nyujtott. Képessége, tudása, gyakorlati ösmereteinek mennyisége garanciát nyujtanak e tekintetben, de módszeren okvetlenül változtatnia kell. Ahol a fejszéhez kell nyulni ott hiába való dolog a nyesegetés.

Első sorban az a kérdés követel feleletet, államivá tésséské-e a közigazgatás, vagy a vármegye kezében maradjon. Ezt a kandiális kérdést Dókus Gyula egyenes felelet nélkül hagyja, »adatai« csupán az »állam-kormányzati és közigazgatási hatáskörét« óhajtkák elkülöníteni a vármegyeyitől. Következményében tehát a közigazgatás részben állami, részben muncipialis lenne, de hogy miben objektíválódncék az egyik, miben a másik, azt csak sejtetni engedi.

Ezt az elvi álláspontot mi nem helyeselhetjük, mert felfogásunk szerint a közigazgatás egységesség nélkül jó nem lehet. De viszont tartózkodunk a vitától, mert hiszen az állami közigazgatást más törvény rendel el s azon kívül untig agyon vittatta már e kérdést a sajtó. A szerző azon meggyőző-

désében, hogy a közigazgatás jelzett megosztása reform lenne, jóindulatu tévedést látunk, amelynek forrása a vármegyeyi intézmény iránti szeretetéből fakad. Kívánja az államositást amely nélkül egy modern állam igényeit kielégítő közigazgatást berendezni nem tartja lehetőnek, de kiméli a vármegyeyt is — tisztes multja miatt. A történelmi érzék a felvetett kérdésnél labirintba vezet. Nincs többé vármegye, csupán a geografiában és — bizony fel sem támasztható többé. Alkotmánytörténetünk kegyelettel őrzi az emléket, s arra méltó is, de a fejlődés az élet ép oly kérelhetlen a legtisztesebb intézményekkel szemben, mint az emberekkel — a halottakat megsiratjuk — de eltemetjük. Ne feledjük, hogy a vármegyeyt az ősi magyar jogintézmények tették vármegyeyvé, azok hián csendesen kimult csak a torz halotti maszkja maradt meg és a diszruhája amelyben hébe-korba szeretünk még parádézgatni. A historiai érvek a közigazgatás reformjának kérdéséinél nem kapacitálhatják többé a gondokozó embert, egyébiránt ezen érvek belső értékére nézve elmondunk egyet-mást.

A szerző erősen fölszigázta kíváncsiságunkat a »tárgyi okok« osztályozásánál »általánosak« és »különösek, vagy helyesek« úgy mond, s az utóbbiak alatt a specialis Zemplényi bajok okait s azok természetét véltük föltártni. Nem elégtettünk ki. A tárgyi okok első kategóriájára sem teljes. Közigazgatásunk súlyos betegségének inkább tüneteit konstatalja a szerző, sem mint azok mélyen rejtődő alapokait mutatná ki. A specialis okok körül pedig csupán a vármegyeynek járások és községi körletek szerinti helytelen felosztására utal. Nagyon is keztyűs kézzel nyul Dókus Gyula különösen a házi bajok feltárásához. Hát vármegyeynk közigazgatásának nincsen más specialis baja, mint a rossz beosztás? Dehogy nincs, hanem a valódi bajokkal előhozakodni kellemetlen dolog és — radikális, ezektől pedig fázik minden hivatalnok. Ennél a kérdésnél pedig hiba a tartózkodás. Óhajtottuk volna a szerző véleményét hallani arra nézve, vajjon van-e Zemplény vármegyeynél jobban vagy rosszabul igazgatott vármegye, avagy csak rosszul, rosszabul és legrosszabbul igazgatott vármegyeykről lehet-e szó? A »gátló« és »bénító« okok elvi alapokra való helyezése nélkül csakis a technikai nehézségekről szerzhetünk fogalmat, amelyek bárminő nyomósak legyenek

is, nem főfontosságuk. Szerény nézetünk szerint; elegendő munkaróvel sem végezhető el a jó közigazgatás által előszabott földadat, és a legállimabb közigazgatás is lehet épen olyan rossz, aminő a mai, ha mindjárt 20 járásunk lenne is a 10 helyett, mihelyt a szelleme megmaradna a mai közigazgatásnak.

Igazuk van a boxereknek!

Tolesva, július 23.

Rettentő haragszunk a kegyetlen és gonosz boxerekre, akik vak dühvel gyilkolják le a szegény ártatlan idegeket.

Pedig hát nagyon könnyen érthető az ő forradalmuk, s ha jól és őszintén meggondoljuk, lehetetlen nem látunk, hogy igazuk van.

Gondoljuk csak el, ha minket meglepne négy-öt idegen nemzet, s az versenyezve kezdene nálunk vasutat építeni, portékákat áruini, területeket vásárolni, szóval szípolozni minket, mint egy gyarmatot, s ráadásul még a választásokból is kitérteni minket: vajjon milyen szível vennők mi azt?

Azaz — hogy bocsanatot kérek, nem jó példát hoztam fel, mikor magunkra hivatkozom. Mi négyszáz éve nyugodtan türjük már, hogy idegenek elősködjének rajtunk, s fosztogassanak mint gyarmatukat. Egyszer-egyszer feljajadunk, fellázadtunk ellene, de most már annyira megszoktuk, hogy magunk szavazzuk meg az idegenek uralmát minden tíz évben, s mikor a sors akor segíteni rajtunk, akkor is görösesen ragaszkodunk a rabszolga-állapothoz.

Mi bennünk nincs nemzeti öntudat, mi eltürünk mindent. De nézzük a világ bármely öntudatos nemzetét: elturné-e azt, ami Kinában történt?

A fehér fajnak szük már az a két világrész is, amit meghódított. Mentül több földet foglal el, mentül több gyarmatot alakít, annál nagyobb az étvágya. — A kis Európa elarasztozta s elfoglalta a fehér faj számára Amerikát, s gyarmatává tette Afrikát, Ausztráliát s Aзиából is az Indiákat. Ezek a gyarmatok mind csak arra valók, hogy Európa számára termeljenek, Európának dolgozzanak. Az anyaország olyan jól alakítja a gazdasági viszonyokat, hogy a gyarmatok benszültötte mind kész rabszolgái az ő népének. A kis területű Anglia alig termel már gabonát: a gyarmatok népe termeli ezt számára. Pár évtized mulva Angliában nem lesz egyéb mint gyár, park és vadaskert. Amit a gyár produkál, azt viszik a gyarmatokba, onnan hozzák érte a kieneset, a nyersterményt, az élelmiszert. A gyarmatok lakóinak munkájukból alig marad annyi, amennyi az éhenhalást elég. — a többi az angol népnek jut. Így dolgozik erre az egy népre temédek milliónyi szolgahad. És ugyanugy tesz a német, a francia, az olasz.

Persze, hogy hamar elfogy a föld ebben a mohó osztozkodásban. Maholnap nem lesz már hol gyarmatokat alapítani. Azért éheztek rá a hatalmak Kinára, Oriási terület, temédek lakosát. Ipara kevés, gazdaságilag még nincs kiszípolozva. Az isten is gyarmatnak teremtette.

Igy gondolkoztak, s megkezdtek a

vér és zaj nélküli alattomos háborút, amelynek a vége Kína elfoglalása, gyarmatává süllyesztése lett volna, Vasútakat építettek, kikötőket bérleltek, óriási bevittet fejlesztettek. Csak Németországban 90 gyár alakult tisztán arra a célra, hogy Kínát ellássa iparcikkkel. Ezeknek a gyáraknak a munkásait, részvényeseit mind Kína tartotta volna. És fokozott mértékben kezdtek aggodni a kinaik lelki üdvössége miatt s csapatostul küldötték hozzájuk a hitértítőket. Persze, mert amelyek kínai kereszténynek lesz, az már félig levetkez kínai nemzeti jellegű.

Kína túrta egy darabig ezeket az iparkodásokat. Most aztán megmozdul, s félreérthetetlenül tudatja a világgal, hogy önálló, szabad nemzet és ország akar maradni, s egy csepp kedve sincs Európa gyarmatává lenni.

Egy öntudata ébredt nemzet ereje és haragja nyilatkozik a boxerek harcáiban. Irtozatosan vad és kegyetlen dolgok történnek ott, — de hát a fellázalt nemzeti öntudat mindentünn vérel szokott dolgozni, nem kólni vízzel. És bizony a nagy francia forradalom még sokkal szörnyűbb jelenségeket is produkált, mégis legfenségebb megnyilatkozása volt az emberiség öserejének.

Európa Kínának nemzeti és állami létét támadta meg, egyszerűen gyarmatává akarta tenni; — minél veszedelmesebb, életbevágóbb volt ez a támadás, annál irtozatosabb a nemzeti öntudat reakciója, amelyet felidézett. — Szabadságharc az, az egész világ ellen vivott szabadságharc egy nemzetnek, amelyről kiküldötték, hogy haladjon a már osztozkodni kezdték az örökségén. Most megmutatja, hogy él és élni akar, s hogy nem lesz rabszolgá, még ha európai kulturát kap is a szabadságért cserébe.

Ausztria nem küld csapatokat Kínába. Minek is küldene? Ő ott nincs érdekelve. Neki van itthon gyarmata: engedelmes, jámbor, nyírható és nyuzható, mint a kezés bárnny. Maga viszi oda a gyapját minden esztendőben, hogy legyen szives lenyírni s elhasználni. Az osztrák gyáraknak nem kell Kínába küldeni a gyártmányait, hogy eladhassák. Megveszi azokat a jó Magyarországnak, s ad érte cserébe bort, búzát, táplálja vele az osztrák iparosokat, kereskedőket, munkásokat, míg a saját gyermekei éheznek itthon. Ep úgy, mint Angliát táplálják az ő gyarmatai.

És ebben a gyarmatban nincsenek boxerhajlandóságok. Amik voltak is valaha, szépen elesultak. Nem lázad fel az idegenek uralma ellen, nyugodtan viseli gyarmati állapotát. És szidja a boxereket, hogy miért nem akarnak olyan engedelmes szolgák maradni, mint ő.

Csakugyan szerencsés ország ez az Ausztria!

Buza Barna.

HIREK.

Strossmayer úr, a gyáva.

„A magyaroktól nem vársz sok semmit és nem is akarsz rólok tudni.“

Strossmayer püspök.

Hogy vannak Magyarországon magyar állampolgárok, akik tényleg tiltakoznak az elnevezés ellen: régi nóta. Hogy vannak törvénytiszterint magyar emberek, akik inkább beszélnek mindenféle nyelven, csak magyarul nem: köztudomású és nem szokatlan tény. De, hogy akadjon egy olyan ember, aki bár csak így-úgy, de mégis hozzánk van köve, aki magas állással s állítólag tudománytal, műveltséggel bír — s olyan módot használ fel magyar gyűlölete kifejezésére, mint Strossmayer, a gyakovári püspök béxelentája: még eddig nem akadt.

Pedig összetették már Magyarországon vértökkel védett, kenyérünkkel táplált magyar polgárok a magyar zászlót, kifütyölték már Magyarországon magyar emberek a magyar Hymnusot, tüntettek már idehaza a legaljasabb

módon a magyar nemzeti eszme ellen, megsértették már a leggazdagabb módon a magyar nemzetnek nagyjai iránt tanusított kegyeletét, éltették már a magyar államból alkotott, vagy alkotandó zász, oláh, román nemzetet, de hogy olyan módot választottak volna állami, vagy magyar ellenes érzéseik kifejezésére, a milyet Strossmayer úr használt — meg eddig nincs példa rá.

A gyakovári püspök a visszautasította a virágoskört, melyet a rohtisi jótékonycecu furdí mulatságon két magyar leány ajánlott fel neki.

Visszautasítása így hangzott: »A magyaroktól nem vársz sok semmit és nem is akarsz rólok tudni.«

Hogy Strossmayer úr nem magyar barát, azt jól tudtuk, ennek kinyilatkoztatásáért tehát kar volt megsérteni, a jötekonyaság érdekében furdózó két nó. Hogy Strossmayer úr pap és pedig püspök-pap, nagyon jól tudtuk, de hogy az isteni tamitának legnemesebb versét nem tudja: »Szeresd ellenségeidet, mint tenmagadat!« — kár volt bebizonyítani csak azért, hogy két nó, aki magyar megsértésen. Hogy Strossmayer úr kifogástalan gavalér, muvelt és lovasias ember — ebben már régén kételkedtünk és hogy csak látszatba az, kar volt nyilvánvalóvá tenni.

Mi Strossmayer úrról, aki gyakovári püspök, még azt elhittük legalább, hogy bátor, nyíltzavú ember, aki ha nem is túri a magyarokat, de nyíltan intézi a keresztényi tanal és mltódsá-gával ellenkezésben áll, nit támadásait, egy hogy azért elégtételt is tud adni — és ime megsérti két védtelen, magyar nőben a magyarságot úgy, hogy elégtételt se lehessen érte kérni. Kár volt!

Mert most már nemcsak azt tudjuk biztosan, hogy Strossmayer úr magyarul, udvariatlan és ostoba, hanem azt is, hogy béxelentája: gyáva.

T — a I — n.

Nyáron az egész furdó-ávd alatt előfizelőink kívánságára a lapot hárohvá utánuk küldjük, még akkor is, ha többször változtatnuk tartózkodási helyet.

— Felelős szerkesztő tavolléteben a szerkesztésért felelős: a szerkesztőség.

— Kinevezések. A kultuszminiszter Kereskedő László, volt újhelyi tanárt a zala-egerszegi lögmennyasumba rendes tanárára kinevezte.

Tarnócsky Béla nagy-mihályi kir. közjegyző-jelöltet a m. kir. igazságügy-miniszter Szakolczára (Nyitra m.) kir. közjegyzőnek kinevezte.

Wesely Balint, a helybeli m. kir. folyamterménkösznégnél alkalmazott nyugdíjas mérnököt a m. kir. földművelésügyi miniszter Kolozsvárra a Kultur-mérnökséghez kir. segédmérnöknek kinevezte.

— Előlépés. Koczurek Ferenc helybeli állategészségügyi felügyelő a VIII. fizetési osztály II-ik fokozatába (3200 kor.) 1900. évi január 1-től számítva előlépett.

— A 900-ados jubileum a kassai egyházmegeben. Babics Szigmond püspök pástorlevelet adott ki, melyben egyebeken kívül, az egyházmegeben tartandó ünnepeket állapítja meg. Egyházterületére nézve chendeli pástorlevelében, hogy július 21-én és 28-an, valamint augusztus 4-én és 11-én minden plébániá templomban az esti Ur-angyala alkalmával fél-fél óráig harangozzanak: augusztus 14-én pedig, Nagyboldogasszony napjának előestéjén egy egész óráig szólnak a harangok. Augusztus 15-én, mint a jubileumi ünnepeket főnapján, a nagyünnelet a legnagyobb pompával kell megtartani. A hol lehet és szokásos, a templom körül processzió tartandó, melyen a mindkét nembeli ifjuság ünneplő ruhában vegyen részt. Az ünnepelesy szent beszédet Babics püspök fogja az egyházmege összes hieveihez intézni még pedig a papság útján. Nagy-boldogasszony napjától kezdve augusztus 20-áig ünnepelesy szent mise mondanád és minden nap delután a lauretáni litániát ünnepelesy kell végezni, A Szent István napi átjótosság lesz ezen hat napig tartó ünnepelesy befejezője. Két zárandoklat rendezését is

kitűzi a püspök. Egyik a szt. István napi Budapesten, a másik pedig Kassán Kisasszony napján a Kalvárián lenne. Az augusztus 15 iki átjótosságát első sorban a felhótt hívők számára rendelte el. Az ifjuság számára pedig egy külön jubiliáris átjótosságot tartanak az évi november hó 4-én, szent Inre herceg előünnepe. Szent Inre herceg ugyanis a magyar ifjuságuk védozójának és ezért legalkalmasabbnak tartja ezen ünnepele, már csak történeti vonatkozásainál fogva is, ezt a napot megállapítani. A hívők és az ifjuság ünnepein maga a püspök fog, papjai, illetve a tanárok útján az ifjusághoz szólnai.

— Hangverseny Bártfán. Bártfán, ebben a pompás és nagy-nívóra fejlődött furdóben, amely Erzsébet királynó itt időzése óta világosagan világfurdó lett, a jóvó hó 6-án nagy, fényes hangverseny színhelye lesz. Rákosi Sziidi a salon kumikum első és legzsofalsabb magyar művészező, kinek művészetét, mióta minden idejét és működését kitűnő iskolájának fejlődésére szenteli, mostanában oly ritkán élvezheti már a közönség, ez estén szintén közreműködik. Vele együtt az oly rohamosan a legelsők mellé emelkedett fiatal énekesnő, Fedák Sari, a Népszínház tagja, kuplékat fog énekelni, ezenkívül duettet Beóthy Zsigával, a Magyar Színház jeles baritonistájával. Az egyes ének és előadási számok közt Polonyi Elemér, a kitűnő zongoraművész fog játszani, Polonyi egyik értékes újabb szerzenyét ez alkalommal éneklő először Fedák Sari. A hangverseny irant nemcsak a rendkívül erősen látogatott remek furdóben, hanem a közeli varnegekben is igen élénk érdeklődés nyilvánul. A bártfai kirándulást ez alkalomra egybekapcsolják Anna-bál-lal, amely aug. 4-én szombaton lesz.

— Lezuhant a vonatról. Ujhelyi Mihály államvasuti mernök, ki e hó 18-án a Tátrában üdülő családja látogatására ment, a lassao-odebergi vonalon, Kis-Ladna és Margit-falu közt egy hirtelen fejleszkedő következtében lezuhant a kupé nyitott ajtaja folyosójáról. A lezuhanásnak később vettek észre és a sürgönyi értesítést folytat Brommer Ede, margitfalvi állomásfőnök néhány órai kutatás után meg is találta Ughrhy a vasuti töltés árkaiban. A szerencsétlen ember fején sérülést és laban több esontörést szenvedett. Egyelőre bevittek Krompaehra, hol orzosi ápolás alatt van.

— Tűz. E hó 22-én, a hajnali órákban kigyuladt Szeveska Mihályné zsofolyomjai udvarán levő serto-ól. A korán megérkezett tűzoltók erélyes munkájának köszönhetően csak, hogy a tűz az udvaron felhalmozott szénaboglyára s a közeli házakra át nem esapott.

— Szineszvet Varamón. Tolnay Lajos szirtarsulata a varamóni közönség meleg érdeklődése mellett, eddig a következő darabokat adta elő: Lili, a Kis baba, a Vasember, 1848. Hadak utjika. A tarsulat jobb erői: Tolnayné Juliska, Egri Berta, Tolnay, Zagonyi stb.

— Új sziniazgató. Halasi Béla, a kassai színház főrendezője, a szezon beaultatva tarsulatot szervez és igazgatóvá lesz. Minket közelebbről is érdekel Halasi igazgatósága, mert az Északkeleti Szini Szövetkezet városai-ban fog működni és amint hírik, ő fogja megnyitni október 1-én az újhelyi új sziniazót. Halasi Béla, mint a nagy színházak rendezője és mint szép mult-tal bíró szinesz is — sok tapasztalatot gyujtott össze, melyet aldosan értékesíthet abban a kultur misszióban, mely Ujhelyben és a szini szövetkezet városai-ban reá váradokzik. A fővárosi lapok mündegylek meleg hangon regisztrálja direktorságát s dicsefrelt emlékszenek meg a szineszgyesületben kifejtett tevkenységéről.

— A katonák meleg napjai. A kassai VI. hadtest derék vitezinek meleg

napija lesznek az őszjón. Galiczia termékenlen földjén tartják ezuttal a gyakorlatokat úgy, mintha háboru lenne s a csapatok nyolc napig, vagy talán még tovább is a szabad ég alatt fognak tartózkodni. A hadgyakorlatokon két-ke hadtest fog szemléköt állani, több mint nyolcvanezer emberrel. Minden egyes gyakorlatozandó századához, valamint a tüzértügekhez 50—60 tartalékost hívnak be a rendes 13 nap helyett 20 napra. A főhadiszállás a kis terjedelmű Jaskó nevű mezővárakóban lesz, mely olyan igénytelen község, hogy a király is az egyetlen valamire való takarékpénztári épületben fog lakni, ahol e miatt 10 napig szünetelni fog a pénztári forgalom. Érdekes, hogy a kassai 6-ik hadtest huszezer embere gyalog fogja megtenni a nagy utat Galicziába. Az Egerben állomásozó 60 ik és a Miskolcon állomásozó 5-ik gyakorlatozandó, melyhez az újhelyi zászlóalj is tartozik, a Hakkai-szoroson keresztül éri el Gacsország termékenlen földjét. Bizony, bizony meleg napok lesznek azok.

— Tűzek. Mint kassai tudósítónk írja, e hó 22-én nagy-riadalmat okozott Kassán, a hozzá közelfekvő csermelyögyi erdő égező. Kétszer egymástun gyujtottak fel az erdőt és csak a tűzoltóság óriási erőfeszítésének lehet tulajdonítani, hogy a lang tenger továbbterjedését megakadályozták. A gyujtotat Adameski Janos püspök utkar-pap személyesen segítette a rend-őrség már le is tartózt. — A másik tűz este 9 órakor tört ki. A kassai útemen kívül helyi füre telep deszkepből épült műhelyét pusztították a langok. A gyorsan kivontul katonaság és tűzoltóság megfeszített munka mellett nagysokára lokalizálta a tüzet és megmentette a telep közelségében álló új mamulat. A tűz eredetét még eddig nem állapították meg, a kár mintegy 40,000 koronára rug.

— Tiszai Dezső halála. A magyar szineszetnek halottja van. Tiszai Dezső sziniazgató-halt meg váratlan, hirtelen, tavol az édes hazától, távol azoktól, a kik szerették és becsülték. Mert becsültremlőd, derek ember volt Tiszai Dezső, a kit, ha ma elpharent a magyar sajtó, teszi ezt a boldogult igazi érdemeiért és nem a hideg konvenció okáért. Tiszai azon kevés vidéki magyar sziniazgatók közé tartozott, akiknek sem saját tarsulatuk tagjaiban, sem a közönségben, sem a sajtóban nem voltak ellenségei. Nem inátda a garant (ahogy imádják többekéveséb a többi vidéki sziniazgatók), nem zsarnokoskodott a szineszei fölött, nem tekintette tömegnek a közönséget, tisztelte a kritikát mint szinesz és mint igazgató egyaránt és nem volt benne semmi rípacsope, a mi tiz vidéki sziniazgatók között kilencben föllelhet. Dolgozott, küzdött, lelkesített magyarosított és mindenütt a merre járt tarsulatával, becsületet szerzett a magyar művészetnek. Halála mindenütt részvétet fog kelteni és az ország minden részéből virágokat fognak küldeni kedves Tiszai Dezső ravatalára, amelyet az egész magyar szineszet és sajtó igaz részvéte vesz körül.

Tiszai Dezső a magyar szineszgyesület küldötte a párizsi szinesz kongresszusra, hogy ott, mint a szineszgyesület alelnöke, s a magyar szineszet egyik kiválóan művelt és intelligens, képzett tagja képviselje a magyar vidéki szineszetet. Luczernben, a mikor kiszált kupéjából, érte a hirtelen halat. Tiszu (Goldberger) Dezső, mint 21 éves ifju kezdte szineszi pályáját a Népszínháznál 1875-ben. Néhány évvel később a vidékre ment, hol mint szinesz és becsületes, ambiciózus sziniazgató egyaránt szerették és ünnepték. Először Kassán, aztán Debreczenben és Miskolcon működött. Miskolczi igazgatósága alatt látogatott el Ujhelybe jeles tarsulatával, itt is kiváta azt a nagy szeretet és becsületet, mely a

10 vidéki szingizgató közül csak négy jutott ki. A mikor a pécsi színház megkapta reménykedve várunk visszatérte — és, e reményünket most megfiúsította a váratlan halál. Tiszait neje szül. Ellinger Ilona és fia, aki a vidéken járásbírósi hivatalnok, siratja.

— **Tanügyi rovatunkban** említettük, hogy az állami elemi iskola értesítőjéről folytatóságok cikkben számoltunk be. Terünk bősége folytán azonban, a mai tanügyi rovatunkban egy cikkben teszünk közé az értesítő bírálatát.

— **Szökés megégyez.** Csak a multkor adtuk hírt *Tókar-Lakatos* Marton, — József- és Ferencről, a híres cigánytestvérekről, akik e hó 11-én, felhívva a rendőrség éberségét, az újhelyi zárkából, lovakkal együtt megszöktek. Akkor mindjárt két helyben be is törték, az egyiküket tustént, a másik kettőt napokkal azután szintén elfogta a csendőrség. Illetőségi helyükre, Király-Helmecze akarták vinni őket, de a furlangos cigányok Borsi és Szőlöske közt megégyezt megégyeztek és talán nem is utójára.

— **A szerelmes elmenekült.** Együtt szolgált Beck Imre szállodással *Varholy* Ilon és a *Gyuri* kocsis. A közös munka s az egyfelől mindkettőt szívből felébesztette a gyöngédebb érzelmeket és szeretett is egymást mindaddig, amíg a rövidszoknyás talusi leánynak szívébe be nem lopódzott a hűség, a míg a kurta szoknyát fel nem változta az urias hosszú szoknyával. A Gyuri legény szerelmes lelke ebben a ruhaeserében hűtlenséget látott — s leste a leány minden lépését, s úgy találta, hogy már nem szereti őt többé a leány — s inkább az urak felé hajlik. Kérdőre is vonta a félté keny Gyuri a leányt 23 óra éjfélkörül, s a mikor *Varholy* Ilon kitűrelta szeretőjét, a feltékény Don-Juan egy hosszú konyhakést rántott elő s a leány felé szurt. A leány félreugrott, a közeli omnibuszba beszuródott kést a leány nem tudta kihúzni — Gyuri tehát bantában nagyot ütött a leány fejére, ki az ütés nagysága alatt összerogyott. Mire a rendőr megérkezett: a szerelmes dühöngő elmenekült.

— **Fiugyilkos apa.** Mezőteremen élt *Mánca* György és a *Csányó*-familia. Az előbbinek egy legény fia s birtokei voltak, az utóbbinak egy leány gyermeke — birtoke pedig kevés. Mánca fia szerelmes lett a Csányók szép leányához, s a mikor bejelentette, hogy a Csányók Erzikéjét nőül veszi, apja kitagadással fenyegette a fiát. A szerelmes legény borba fojtotta a bánatát. Egymásután dorobozta át az éjszakákat, míg egyszer olyankor került haza, a mikor apja már ébren volt. A fiú és apa közt heves szóváltás támadt, mely oda fejlődött, hogy a fiu apjára emelte kezét. E tiszteletlenség láttára az öreg Mánca dühbe jött, kést ragadott — s fia szívébe döfte, ki tustént meghalt. A fiugyilkos apát átadták az ügyészségnek.

— **Rejtélyes halál.** Galicziából származott ide *Oszuh* János feleségével együtt s földmunkával kereste kenyerét. A minap a *Bettelheim* féle tagon végzett egyedül mezei munkát, a mikor ismeretlen emberek jöttek felé, szóváltásba elegyedett azokkal — minek vége az lett, hogy *Oszuh* jól helyben hagyták. *Oszuh* állítólag aznap meg se bírt mozdulni és csak késő este, a mikor kissé megszűntek fájdalmai, balagott haza. Otthon elmondta a dolgot feleségének és másnap már ismét dolgozni ment. Ismét a *Bettelheim* tagon végzte több munkással a dolgot. A délelőtti órákban rosszullettől panaszkodott — s úgy dőlájban összerogyott. A felesége a mikor megtudta férje halálát, jelentést tett a rendőrségnek s a tettesek kinyomozását kérte, szerinte ezeknek ütlegelessé folytán állott be a halál. A vizsgálóbíró, a rendőrségi orvos vizsgálatot végeztek a hullán és a halál okát nem a verésben, hanem a napszúrásban vélték feltalálni.

— **Írógép közhasználatra.** Egy helybeli kereskedő, *Deutsch* Salamon írógépet szerzett be, abból a célból, hogy a magános és ügyvédi beadványokat

egy városi, állami, mint a megyei hatóságokhoz egy vagy több példányban készítsen. Alkalmunk volt ezen írógépen készített munkákat látni — s arról győződünk meg, hogy kiálltása tisztaság, énoság és olcsósága folytán paratlan. Ez új vállalatot, melynek díjazásába mai hírdetésünk közt látható, olvasó közönségünk pártfogásába ajánljuk.

MULATSÁGOK.

— **A kaszinói táncmulatság,** melyet e hó 22-én tartottak meg, sikertelenül folyt le. Első ízben történt, hogy a kaszinó estélyét nem látogattak. Egyik oka talán a Kaszinó agilis elnökének gyász, a másik, hogy közönségünk a furdókben nyaral.

— **Hangverseny.** A varanói intelligens fiatalság a jövő hó első napjainban táncdal egybekötött hangversenyt rendez. A hangverseny elé nagy érdeklődéssel tekintenek.

— **Táncmulatság.** A *Zemplén* megyei ifjak köré első táncmulatságát nem Újhelyben, hanem Homonnán fogja rendezni augusztus 11-én gróf *Andrássy* Sándor védnöksége és *Haraszthy* Miklós főszolgabíró disznóközsége alatt. E tervváltoztatásának oka az újhelyi nyári mulatságok látogatatlansága.

TANÜGY.

Az állami elemi iskola értesítője.

Sátorajja-Ujhely, július 24.

Lapunknak is beküldetett a helybeli állami elemi iskola értesítője. Kevés paedagogiai érzéket árul el. Mindjárt a címnapon szemünkbe ötlök ez a kifejezés: „*Szerkesztette: Vágó* Gyula igazgató tanító. Tehát „szerkesztette” és nem „összeállította” vagy „közvetteszi”. Mi bizony ebben szerkesztést nem, de hiányos összeállítást látunk.

— Az igazgatói jelentés képezi az értesítő I. részét. Ebben elmondja az igazgató, hogy a mult tanév óta 5 tanerővel szaporodott a tanítótöbbség, de hogy név szerint is kikkel? azt nagy bölcsen elhallgatja. Az olvasóra bizza a rejtélyes kitalálását. Az egyes osztályok elhelyezésénél az I. B. fiu osztályról hallgat, pedig hogy ilyen is van, azt látjuk az értesítő III. részében a tanítótöbbség tagjainak névszerint is felsorolásánál. Tehát hol miféle érteletben volt elhelyezve ez az osztály? Talán oly zugban, mi nem válik az állami iskola előnyére? Vagy pedig ez is rejtély, minék megfejtését szintén az olvasóra bizza az igazgató-tanító?

— Az egyik beteg tanítónét *Szalay* Béla okl. tanító helyettesítette. Kissé furesa, hogy az „szerkesztette” értesítő a helyettesítő tanítót névszerint is föl-említi, míg az atyheztett, vagy kinevezett tanítók és tanítónét neveit elhallgatja. Ezt értenék akkor, ha a helyettesítő tanító neve nem szerepelne a tanítótöbbség névsorában. De mint-hogy szerepel, azért találjuk furesának a név kiemelést.

— Az igazgatói jelentés mélyen hallgat a phonomimikai módszer bemutatásáról, mely Zemplénvármegye kiváló tanügyi férfiai, lelkeszei, a kir. tanfelügyelő, a gondn. élnök, a sárospataki tanítóképző igazgatója és nagyszámú tanító jelenlétében ment végbe — mint azt annak idején lapunk is kellőképen nyilatka. E bemutatás annak a „diszes nyolc tantermes épület” falai közt történt, a melyben a szerkesztő igazgató-tanító is fungál, vagyis az állami iskolában és ezt elhallgatja. Avagy ez nem volt említésre méltó esemény? Az igazgatói jelentés elhallgatja a helybeli szegénygyermekeket tankönyvekkel, tanszerekkel stb. ellátott asztaltársaság adományát, — elhallgatja *Landsmann* Miksa lapunk kiadójának adományát, *Alexander* és *Löwy* könyvkereskedők könyvadományait a kultusz-minisztérium által az iskolának adott könyvekről is hallgat és nem említi meg azt, sem, hogy a „Magyar Nyelv-

tud. folyóiratra a kultuszminiszter az állami iskola számára előfizetett. — Persze mindezek említésre nem méltók! Nem találjuk a jelentésben nyomát annak sem, hogy dr. *Szepessy* Arnold orvos e tanévben az állami iskolában két ízben teljesített szemvizsgálatot; nincs nyoma sem annak, hogy a róm. kath. novendékek a husvét gyónást és áldozást elvégeztek és hány ev. ref. tanulója részesült az állami iskolának konfirmációjában! Ez mind semmi a szerkesztő igazgató-tanítónak a szemében úgy látszik. Arról sincs említés a jelentésben, hogy a sok szünet mellett 8 napi rendkívüli (születi) szünetet is tartott az áll. iskola.

— Azután az értesítő egyik része, az előforduló rövidítéseket és az osztályozásnál előforduló számoknak megfelelő érdemjegyeket magyarázza. A VI. rész az egyes osztályok érdemsorozatából áll. Ez a rész volna a legfontosabb és ez van a legnagyobb felületességgel és rendszertelenséggel összeállítva. Ime egy kis mutató:

Az I. A. leányosztálynál a 8., 13., 15., 21. és 55 sorszám alatti tanulóknak a főtárgyak többségéből jó (3) érdemjegyük van, általános osztályzatuk mégis „jés!” A 16. és 44. sorszám alatti tanulóknak szorgalmi osztályzata: 5. fokozat van! (L. az V. részt!) Az I. B. leányosztályban 5 főtárgy van, a 6. sorszám alatti tanulóknak ez 5 főtárgy közül egyből elégségsége, kettőből jója van általános osztályzata még is jés! — (jobb, mint kellene!) A 40 sorszám alatti tanulóknak az 5 főtárgy közül kettőből elégségsége, a többiből jója van: általános osztályzata mégis csak elégségs. (Rosszabb, mint kellene!) — A 9. sorszám alatti tanuló a viseletből 4+ érdemjegyet kapott, holott a viselet osztályozására csak 3 fokozat van! (L. az V. részt!)

— A II. A. leányosztályban a 11. sorszám alatti tanulóknak a viseletből szintén 4+ érdemjegye van!

— A III. leányosztályban a 14. és 59. sorszám alatti tanulóknak négy jés mellett, — a 35. sorszám alatti tanulóknak jó és három jés mellett kitűnő az általános osztályzat, a 32. sorszám alatti tanulóknak öt jója van, általános osztályzata mégis jés. Legcibább a IV. leányosztály osztályozása! Reuter Matild és Szombathy Arankának négy jója van, éppen mint *Olexa* Marianának, ez utóbbi általános osztályzata jés, míg amazoké, csak jó! — Reuter és Szombathnak egy jéges tantárgyakban az osztályzata, mint *Felberbaum* Szerénának, *Haber* Marának vagy *Hornyák* Kóznának, mégis ez utóbbi három tanuló ált. osztályzata jés, míg Reuter és Szombathy ált. osztályzata csak jó! Itt látjuk azt a felületességet és rendszertelenséget, melynek pártját hiába kereszünk!

— A VI. leányosztályban a 7. és 23. sorszám alatti tanulóknak hat jó mellett általános osztályzatuk jés!

— Az I. A. fiuosztályban *Acs* István négy jó mellett jés, *Katko* István pedig egy jó mellett, (a többi mind jés!) jó általános osztályzatot kapott! Az I. B. fiu osztályban öt főtárgy közül *Freireich* Sámuelnek kettőből jója, egyből elégségsége van, általános osztályzata mégis jés.

— A II. fiu osztályban 6 főtárgyból *Montovay* Ferencnek két elégségsége és egy jója van: ált. osztályzata mégis jés!

— Minek folytassuk tovább? Azt hisszük olvasóink megértettek bennünket és igazat adnak nekünk abban, hogy ilyen értesítő felületesek és kevés paed. érzékű tanuszkodnak. Az értesítő utolsó előtti oldalán a statisztikai kimutatások vannak, ebben is látok épületes dolgokat, nevezetesen, hogy a IV. leányosztályban 63 tanuló közül kitűnő: 14. — jés: 20. — jó: 14. — (elégségsen nincsen?) elégtelen 15. (Ez bizony nem normalis állapot.)

— Az I. B. leányosztályban 46 (szörnyű kevés!) tanuló közül kitűnő van 5. — jés: 11. — jó: 12. — elégségs: 2 míg elégtelen 16 vagyis több, mint a tanuló harmadrésze! (De még ez az állapot sem normalis!)

— Amit az értesítőből még érdemes feljegyezni, az, hogy beiratkozott az év elején az áll. iskolába összesen 472 leány és 405 fiu. (Együtt 877 tanuló.) Maradt az év végén 441 leány és 382 fiu vagyis összesen 823 tanuló. A beiratások az 1900—1901. isk. évről és szeptember hó 1-től 15-éig eszközöltetnek az értesítő szerint. — Ezzel aztán mindent elmondottunk az áll. iskola értesítőjéről csak azt fuzhetjük hozzá: Szomorú lenne, ha az áll. isk. belétele is ilyen rendszertelen és zaváros lenne, mint az iskola évi értesítője. Különben hibáztatunk kell a tantestületet, hogy oly kevés befolyást érvényesíthetett az értesítő összeállításában, holott ehhez mindenkor teljes ambícióval kell hozzá járulnia. Azzal a kevéssel, a mivel talán hozzájárult — azzal is hibát csinált és feltve őrzött becses kulturkriszénket az állami elemi iskolát nem éppen kedvező világításban mutatja be a közönségnek. Több erélyt a vezetésben! Ezt a jövőre nézve elvárjuk.

— **Segély iskolaépítésre.** Zemplénvármegye a m. jésztremi és szomotori hitközségeknek egyenként 300 K. Szacsur hitközségnek pedig 400 korona segedelmet szavazott meg a közművelődés érdekeit szolgáló vármegyei alapból.

Ipar és kereskedelem.

— **A magyar ipar érdekében** a kereskedelmiügyi és a vallás-közületési miniszterek egy igen életré való rendeletet intéztek a tanhatóságokhoz. A rendelet szigorú meghagyást tartalmaz arra nézve, hogy a tanügyi irodákban és az iskolákban kizárólag magyar papirt használjanak. A rendelet még azt is tartalmazza, hogy a tanítók és tanárok szóval is éleszszék és erősítsék a tanuló újság lelkében a hazai ipar pártolásának készségét.

— **Fizetésektelenség.** *Hazai* Adolf újhelyi fűszerkereskedő fizetésektelenség.

— **Új gyár Szepességyben.** A felvidék megyéiben egymásután létesülnek a különböző rendeltetésű gyárak. Legutóbb Szomolnok bányavárosban állítottak fel fém- és fényezettáru gyárat, mely első produktumaival elismerést és csudálatot szerzett. A kormány 40,000 koronát adott gépek beszerzésére és 40,000 koronát, mint kamatmentes kölcsönt. E nagy befektetésnek magyarazatát abban kell keresnünk, hogy a kormány a magyar ipar fellendítésén kívül, a felvidéki kivándorlást is csökkenteni akarja. S ha ez a célja, úgy csudálkozunk, hogy a próba és a kivándorlási ellenszer alkalmazását nem ott kezdi, a hol valóságos betegséggé fejlődött a kivándorlási mánia.

— **A kereskedelmi kamarai titkárok idei értekezletét** a kereskedelmi miniszter szeptember 11-ére hívta egybe. Az értekezlet foglalkozni fog az ipari törzskönyv, a kamarai választási eljárás módosításának, a kamarák mellett szervezendő mintaraktárak és az iparosgének továbbképzésének országos szervezésének kérdésével. Az iparosgének továbbképzésének országos szervezését *Deil* Jenő kassai kamarai titkár fogja referálni.

— **Fizetésektelenséget** jelentett be *Weiss* Abraham újhelyi kelmekereskedő.

— **Arlojtési hirdetőm.** Ez évi őzi fegyvergyakorlatok alatt a kassai, széplaki, apáthi, zsebesi, legény-mihályi, sátorajjujhelyi és hidas-németi kiszolgáltatási állomásokon szükségs kenyer és lópat szállítására a nem közös módon biztosítási tárgyalás Kassa, Szépladon-Apáthi, Zsebes állomásokról ez évi augusztus hó 1-én Kassán a III. honvédkerületi parancsnokság hadbiztonsági osztályában, a legény-mihályi állomásra a kösségházánál ez év aug. hó 3-án, a sátorajjujhelyi állomásra a

hónvédállomás parancsnokságnál ez év aug. hó 6-án és a hidas németi állomásra a községiállásnál ez év augusztus hó 9-én mindenkor délelőtt 10 órakor fog történni. A szállítandó szükséglet körülbelül a következő: Kassa, Széplak-Apáthi és Zsebes állomásokra összesen 26.185 adag kenyér 840 grmos, 86 mmáza zab és 69 mmáza széna. Legenye-Mihályi állomáson 4000 adag

kenyér 840 grmos és 8 mmáza zab. Sátoraljaihelyben 3660 adag 840 gr. kenyér, 10 mmáza zab. Hidas-Németi állomáson 3525 adag 840 grmos kenyér, 7 1/2 mmáza zab. Bánatpénz fejében letendő Kassa, Széplak-Apáthi és Zsebes állomásokon szállítandó cikkekre és pedig: kenyérre 130 korona, zabra 50 korona, szénára 20 korona. Legenye-Mihályi állomásra szállítandó

kenyérre 20 korona, a zabra 5 korona. Sátoraljaihelyben szállítandó kenyérre 18 korona, zabra 6 korona. Hidas-Németi állomáson szállítandó kenyérre 17 korona, zabra 5 korona. A szállításra vonatkozó ajánlati minta a 4328. szám alatt kiadott hirdetményből kivethető. A szállítási feltételek fizetése naponként 9-11-ig az illetékes helyeken bárki által megtekinthetők.

A szerkesztőség üzenete:

L. Hus Bpest. Ha el van ragadtatva pályád, az már félig biztosítja a sikert. Kitaratásait, ambícióval elérheti kívánt célját. Van-nak ugyan pályádnak hátrányai is, ott ugyan is sokat kell fejtődni. Magunk részéről kísérje szerencse és érje el célját. Összintén kívánjuk.

Kiadótulajdonos:
LANDESMANN MIKSA.

Hirdetések

jutányos árbani közlésre

felvételnek

a „Felsőmagyarországi Hírlap“

kiadóhivatalában

Első zemplénmegyei honi butorcarnok.

S.-A.-UJHELY.

Van szerencsém tisztelettel a n. é. közönségnek b tudomására hozni, hogy egy nagy bevásárlásról haza érkezvén, ez alkalommal azon szerencsés helyzetben jutottam, hogy

BUTORRAKTÁRAMAT

a legmodernebb szalon, ebédlő, és hálószoba berendezésekkel óriási választékban bővíthettem ki.

Tekintettel pedig azon körülményre, hogy ezen nagy bevásárlásom alkalmával egész raktárkészleteket vettem meg azon kellemes helyzetben vagyok, hogy mártól fogva árúimat sokkal olcsóbb áron hozhatom forgalomba mint eselőtt. Miért is kérem e kedvező alkalmat meg ragadni és ígérem, hogy a n. é. közönség bizalmát mint eddig, úgy ezután is igyekezni fogok kiérdemelhetni.

63—52

Kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK.

Hivatalok, ügyvédek, kereskedők figyelmébe.

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy egy a legjobban működő

írógépet

szerzem be, és ezen az alábbi díjszabás mellett mindenféle írottat leírok és sokszorosítok.

Leírások árai:

Egy oldal fólió nagyságig, magyar vagy német nyelven kézírásról	—	kor. 40 fl.
nyomatás v. előolvasás után	—	„ 20 „
Idegen nyelvű munkáknál, oldalanként	—	„ 30 „
Különböző címek levélborítékokra írva 1000 db.	6	„ „
ragasztólapra írva 4000 db.	7	„ „
sokszorosított levelekre 1000 db.	6	„ „

Sokszorosítások árai:

Az első oldal	2 példányban	—	kor. 50 fl.
„ „	5 példányig	—	„ 80 „
„ „	10 példányig	1	„ „
„ „	50 példányig	1	„ 50 „
„ „	100 példányig	2	„ „
„ „	200 példányig	2	„ 60 „
„ „	200-tól feljebb minden 100-ért	—	„ 50 „

Minden további oldalnál 10%-os engedmény.
Külzet 5 példányig csak fél oldalnak számít.

A számítás alapját a gépen írt 33 soros oldal képezi. Nagyobb munkák, állandó, folyó v. különleges szakmúnyok egyezség szerint. Alatti v. városi hivataloknak és ügyvédi irodáknak 10% kedvezmény. Fenti árszabásnál a papírt munkaadó adja, kívánatra azonban, üzletemből, ahol minden minőségű papírból nagy raktárt tartok, annak olcsó felszámítása mellett a papírt is adom.

Vidéki megbízásokat postafordultával intézek el.

Legszigorubb titoktartás üzleti elvem.

Számos megbízást és becses pártfogást kérve maradok S.-A.-Ujhely, 1900. július hóban

alázatos szolgálja

Deutsch Salamon

fűszerkereskedő, gymnasium mellett.

APRÓ HIRDETÉSEK.

E rovatban egyszeri közlésért
5 sorig 50 fillér fizetendő.
Czím nélküli hirdetésokról készség-
gel ad felvilágosítást a kiadóhivatal

Apró hirdetések

közvetétele

legalkalmasabb Zemplénvár-

megye legelterjedtebb s

egyetlen politikai lapja

a

Felsőmagyarországi Hírlap.

Az apró hirdetések előre fizetendők.

E rovatban egyszeri beiktatás 5 sorig 50 fillér, minden további szó 4 fillérbe kerül, vastagabb betűkből 8 fillér. Felvilágosításokat szives készséggel ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra pontosan válaszolunk, ha a szükséges levélbélyeg be-
küldetik.

Vidékről beküldhetők az apróhirdetések postautalvánnyal; a postautalvány szelvényére az apróhirdetés szövege is feljegyezhető.

Elegáns levélpapírok

dobozonként

1 koronáért

KAPHATÓ

Landesmann Miksa és Társa

könyvkereskedésben

Sátoralja-Ujhely

Wekerle-tér 502.

Söwinger Menyhért

szobafestő

S.-A.-UJHELY.

Korona-utca 701.

Ajánlkozik egy helyben mint vidékre: templom-, szoba-festésre és tapétázásra jutányos árak mellett

Egy jókarban levő női kerékpár

jutányos áron eladó.
Czím a kiadóhivatalban.

CZINNER TESTVÉREK budapesti elsőrangú férfiszabó cégünk be tagja CZINNER IZIDOR név alatt S.-a.-Ujhelyben Széchenyi-tér 11. sz. az emeleten műhelyt folytatunk. Bátorokdunk felkérni b. megrendelőinket miszerint rendeléseikkel tovább is megtisztelni sziveskedjenek.

Kiváló tisztelettel

Czinner Izidor

férfiszabó

S.-a.-Ujhely.

Sérvkötők

Landesmann S.

szíjgyártó üzletben

S.-a.-Ujhely, Rákóczy-utca.

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1900. évi máj. 1-től. —

Indul Ujhelyből:

Budapest felé

Reggel gyors v.	7 óra 28 perc.
Délután személy v.	12 óra 13 perc.
Délután gyors v.	4 óra 02 perc.
Este vegyes v.	9 óra 10 perc.

Kassa felé

Reggel személy v.	7 óra 06 perc.
Délután személy v.	1 óra 15 perc.
Este személy v.	8 óra 32 perc.

Mező-Laborca felé

Reggel vegyes v.	7 óra 06 perc.
Délután személy v.	1 óra 35 perc.
Este személy v.	8 óra 32 perc.

Érkezik Ujhelybe:

Budapest felől

Reggel vegyes vonat	6 óra 33 perc.
Délután gyors v.	12 óra 55 perc.
Délután személy v.	4 óra 39 perc.
Este gyors v.	8 óra 14 perc.

Kassa felől

Reggel személy v.	7 óra 13 perc.
Délután személy v.	2 óra 52 perc.
Este vegyes v.	8 óra 31 perc.

Mező-Laborca felől

Reggel személy v.	7 óra 13 perc.
Délután személy v.	3 óra 30 perc.
Este vegyes v.	8 óra 31 perc.